

Nørgaard-Sørensen (S):

»Finder ministeren det lovligt, at en kommunalbestyrelse sælger bøger, der igennem en årrække uretmæssigt er leveret til en privat skoles skolebibliotek, til en pris, der ligger betydeligt under vurderingsprisen, til samme private skole?«

(Spm. nr. S 444).

Supplerende besvarelse (11/2 87) af spm. nr. S 443:

Indenrigsministeren (Enggaard):

En kommune kan ikke lovligt uden saglig grund forskelsbehandle forskellige private skoler, der ligger i kommunen. Dette betyder ikke, at en kommune, der i en konkret sag yder et tilskud til en privat skole, uden videre skal yde tilsvarende tilskud til andre private skoler. Spørgsmålet om, hvorvidt en eventuel forskelsbehandling er sagligt begrundet, beror på en konkret vurdering af de foreliggende omstændigheder.

I en i anledning af spørgsmålet indhentet udtalelse af 22. januar 1987 om den konkrete sag, der ligger til grund for det stillede spørgsmål, har Tilsynsrådet for Fyns Amt bemærket, at tilsynsrådet kan henholde sig til sin udtalelse af 8. december 1986 til Nørre-Aaby Kommunalbestyrelse. Af denne udtalelse fremgår intet om, at der i den konkrete sag skulle være tale om usaglig forskelsbehandling.

Supplerende besvarelse (11/2 87) af spm. nr. S 444:

Indenrigsministeren (Enggaard):

Tilsynsrådet for Fyns Amt har i en i anledning af spørgsmålet indhentet udtalelse af 22. januar 1987 om den konkrete sag bemærket, at tilsynsrådet kan henholde sig til sin udtalelse af 8. december 1986 til Nørre-Aaby Kommunalbestyrelse.

Overdragelsen af bogsamlingen til en pris, der ligger under vurderingsprisen, må principielt betragtes som et til differencen svarende tilskud til skolens drift. Lov om statsstøtte til visse private skoler og lov om kommuners og amtskommuners bidrag til statslige og private skoler og kurser udelukker imidlertid ikke, at det offentlige yder tilskud til en privat skole ud over det, den kan gøre krav på i henhold til støtteleven.

Idet Undervisningsministeriet i øvrigt ikke har haft bemærkninger til den konkrete sag, har jeg på denne baggrund ikke bemærkninger til, at tilsynsrådet ikke har fundet tilstrækkeligt grundlag for at gribe ind.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 19:*Forespørgsel til miljøministeren:*

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om virkningerne af de af ministeren udarbejdede regler vedrørende stop for ulovlige udledninger af forurenende stoffer fra rensningsanlæg, industri og landbrug og om virkningerne af den plan, som inden 1. februar 1987 udarbejdes om begrænsninger i næringsaltudledningerne?«

Af Leif Hermann (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 20/1 87. Fremme af forespørgslen vedtaget 23/1 87).

*Begrundelse***Leif Hermann (SF):**

I 1983 fremsatte Socialistisk Folkeparti et beslutningsforslag om begrænsning af næringsaltudledningerne til vore vandområder. Forslaget blev genfremsat i 1984. I august 1984 kom NPO-redegørelsen. Så kom ministerens NPO-handlingsplan. Den blev til et beslutningsforslag, der endte med NPO-forliget i maj 1985, der fremstod efter svære fødselsveer.

Alle de foranstaltninger, vi dengang vedtog, skulle finansieres, og så fik vi debatten endnu en gang, i november 1985, da forslaget om finansiering af NPO-foranstaltningerne kom: landbrugsmiljøstøtteleven. Det trak som bekendt ud, og med udgangen af folketingsåret 1985-86 stod finansieringsspørgsmålet endnu åbent.

I dag er det løst. Vi har en landbrugsmiljøstøtteleven, men diskussionen om landbrugets bidrag til vore miljøproblemer fortsætter med uformindsket styrke. Vi sidder med tusinder af sider rapportmateriale, hemmeligt eller ikkehemmeligt, der klart sandsynliggør, hvorfra skaderne stammer, og hvor slemt det i grunden står til med vores vandmiljø. Vores beslutningsgrundlag er til stede. Krav om flere oplysninger kan måske forbedre beslut-